

da je bil „Štajerc“ plačan, toraj ljudska stvar, in da ga lahko dotičnik toži. S spoštovanjem — (Opomba uredništva: Pustite ga, najboljša tožba ne velja nič! Zaslepljena klerikalna duša se ne da s tožbo tudi ne prepričati. Povejte pa mu, naj „Štajerca“ bere, potem ga, ako ima količkaj pameti, ne bode nikdar več drugim proč jemal in trgal, temveč sam si ga bode naročil!)

Zunanje novice.

Saksonski kralj Albert je v visoki starosti pred par dnevi umrl. Bil je zadnji knez in vojskovodja, ki se je vdeležil francosko-nemške vojske. Bil je vedno prijatelj našega cesarja, in to celo v burnem letu 1866.

Angleški kralj Eduard VII. umira. Dva dni pred slavnim kronanjem, katero se bi bilo moralo vršiti te dni v Londonu so morali ljudstvu vendar le že delj časa prikrito bolezen kralja naznaniti. Bolan je na črevah in so ga morali operirati. Našli so gnojno bulo v njem. Neki veliki trgovec v Pragu je dobil z Londona sledeči Telegram: „Pošljite vse črne rokavice, katere imate, ker je nastopila kriza!“ — Ali to ni prst božji? Kralj ki je pustil preliti toliko nedolžne krvi, bode najbrž prej umrl, kakor bode maziljen. Bog je neskončno pravičen!

Ženskal jubezen. Pred pol letom se je zaljubil inženjer v lepo, mlado gospodično, ki je imela službo v modnem salonu. A inženjer se je modistki izneveril, ker jenašel lepo pevko. Nekega dne je kar izginil s svojo novo ljubico. Odpeljal se je domov. Modistka pa je vzela svoj imetek 6000 frankov, ter šla nezvestega inženjerja iskat. Iskala ga je 2 meseca. Končno ga je našla. Inženjer in pevka sta sedela v svoji sobici, ter se izvrstno zabavala. Modistka pa je odprla vrata ter ustrelila dvakrat na parček. Zadelo ni nikogar. Pevka je mahoma pobegnila, inženjerju pa je nastop modistke tako dopadel, da se je „zgrevano“ vrnil v njeno naročje, ter se ž njo te dni — oženil. „Znat' se mora“.

Židovski pregovori, katere prinaša „Warsch. Dnevn.“ po „Izraelita“, omenjamo le nekatere: „Revščina ni pregreha, a tudi ne čednost. — Lažje je postaviti pijanca na noge, kot reveža. — Ako revež je pišče, tedaj je bolan on ali pa pišče. — Tri stvari rasto brez dežja: obresti, stanarina in dekleta. — Uho posodi vsakemu, roko prijatelju, ustnice samo ženi. — Hudič vzame vse, samo hude ženske ne. — Mož in žena sta jedno telo, a različna žepa. — Zau-paj ženi kako skrivnost, a odreži ji jezik. — Ženske lažejo celo, kadar molče. — Žena ima tisoč duš. — Žena zapeljuje k dobremu ali k slabemu, zapeljuje pa vedno. — Ljubezen je sladka, toda samo s kruhom.

Samomor 13 in pol let starega „Bura“. Na Dunaju se je ustrelil učenec I. razr. meščanske šole, 13 in pol letni Leopold W. Lani je zbral četo tovarišev šolarjev ter šel na pomoč Buram. Leopoldek je bil poveljnik ter je mislil, da postane vsaj drugi Dewet. Toda junaška četica je prikoračila le do

Schwechata, tam pa se je spuntala ter se je v vzlic slovesnim protestom Dewetka. Te staršne maže Leopold ni mogel pozabiti. Dolgo je goj srcu obupne nakane, ker pa se je sklenil mir v ju Afriki, se je ustrelil. Pustil je pismo, v katerem da so ga tovariši zapustili in izdali.

Ločitev zakona brez prepira. Kamnosek Ed. S. in njegova žena Roza na Dunaju sta živela časa v najlepši slogi. Zadnji čas pa sta postala na družega ljubosumna, in baje sta imela oba do povoda za to. Končno sta oba poprosila pri sod za ločitev zakona. In te dni se je vršila tozade obrevnava pred dunajskim deželnim sodiščem. Nob razprava pa se še ni izvršila tako mirno, kajti je mutast, žena Roza pa tudi.

Žrtva inozemske loterije. Posestnik Jurij Lan v Št. Hipolitu je zadel pri hamburški loteriji gl dobitke 70.000 mark. Finančna oblast je srečko plenila ter moža še kaznovala zaradi nakupa v striji prepovedane srečke. Landerl je bil vsled tako žalosten, da se je obesil.

Slonova osveta. V Forepanghovem cirkusu slon usmrtil 30letnega I. Blunta, ker je njegovi progi“ dal namesto trave „čik“. To je slonovo dašico tako razjezilo, da ga je z rilcem vrgla ob in nato ga je še slon z zobmi obdeloval, da mu vse kosti polomil.

Čuden slučaj. Neka bogata vdova v Berlinu je hotela iznova poročiti; iskala je s pomočjo čas kov moža. Došlo jej je mnogo ponudb, a vdova je odločila za nekega snubca z dežele. Dogovorila je ž njim pismeno, da se snideta v Berlinu, ona bo nosila šmarnice, on pa naj ima v zaponi suknje rudo rožo. Vznemirjeno je čakala vdova na kolodvoru hoda svojega ženina. Vlak je prišel, in potnik, ki imel v zaponi rudečo rožo je bil njen — sin.

Pobegzel župnik. D. Krmpotić v Zagrebu je pred 2 mesecema radi ponarejanja cerkvenih pob nic obsojen v zapor, a župnik ni čakal zapora, te več jo je popihal raji v Ameriko.

Žena in denar. V nekem newyorškem gledališ v Ameriki je bila te dni malo pred začetkom predst va odpovedana. Ravnatelj je naznanil ob činstvu, da je žena ušla s prvim ljubincem, ter odnesla ves de nar. Nato pa je ravnatelj sedel v voz in hajdi za bu guncema. Ujel ju je, zgrabil ljubimca za vrat t zakričal: „Nazaj mi daj, kar si mi vzel!“ — „Ženka — tu, vzemite si jo!“ je zajecjal trepetajoči ljub mec. — „Ne — denar mi vrni, ženo pa si le obrži pa — In igralec ljubimec je dal denar, žena pa mu pu — ostala. Pravijo, da bo ljubimec poslej igral le žpo lostne vloge!

Ker je napačno pel, je tožil župnik Migacz Rybne v Galiciji 18letnega fanta Pleckega radi se motenja vere. Plecki je bil cerkven pevec, a je neba kega dne tako napačno pel, da je moral orgljavde prenehati, in da je nastala v cerkvi velika zadregar župnik je fanta tožil, češ da je motil vernike in deliza božji službi nečast. Fant pa je dejal, da ne poznani

not, ter da poje brezplačno Bogu na čast, kakor mu velevala srce in kakor pač zna. Fant je bil oproščen, župnik pa je odnesel dolg nos.

Dosmrtna ječa — štiri in pol ure. Na Dunaju je bil nedavno obsojen prodajalec kosti, Ivan Hejl na smrt, ker je umoril svojo ženo. Hejl je bil namreč pijanec in kot tak je bil grozno surov in nagel. Ne-koč se je sprl s soprogo in jo je umoril s sekiro. Potem je hotel skočiti v Dunav, a je bil preboječ, javil se je sam sodišču. Bil je na smrt obsojen, a potem pomiloščen na dosmrtno ječo, v kateri je bil pa le 4¹/₂ ure, nato je umrl, bil je namreč jetičen.

Gospodarske stvari.

Pri kobilah ki ne pusti žrebetu sesati, ni druge pomoči, kakor dati ji okoli spodnjih čeljusti zadaj za zobmi močno vrv, ki se skupaj zveže in potem s kakim vtaknjenim klinec zasučje (porajklja), da kobilah boli, in ji odvzame vso moč. Ta klinec se mora pri sesanju držati in pri potrebi bolj ali manj priviti. Vrhutega je kobilah sprednjo nogo držati vzdignjeno, da ne more brcati. Tako premagana kobilah mora pustiti sesati in s časom se morda privadi dojenju, ne da bi bilo treba takega sredstva.

Kurje uši. To, kar se pri perutnini običajno imenuje uši ali kurjenci, so pravzaprav ptičje pršice. Napadene kokoši je treba mazati, zlasti ob grebenu in po nogah, koder se delajo grinje, s trpentinovim oljem, s petrolejem, z močno tobakovo vodo ali s čim drugim enakim. Istotako se mora skrbno osnažiti kurnjak, in sičjer z vročim lugom; če pa kurnjak ni dosti vreden, je pa najbolje sežgati ga in narediti novega.

Pokončavanje bramorjev (medvedcev). Največ škode povzročijo bramorji na vrtnih gredah, kjer se goji zelenjava. Ta žival uniči vse do česar pride, ker pregrize vse koreninice. Kolikor je dosedaj znanih priprostih sredstev za pokončavanje tega mrčesa, je to-le: Med grede, to je po jamicah med gredami se vkopljejo majhni priprosti lončeki ali tegelci, kakor se rabijo za rože. Dobivajo se za en ali dva novčiča. Ti se zakopljejo tako v zemljo, da so zakopani vstric zemlje, ali pa še malo globeje. Na tegelcah se luknjice, ki se nahajajo spodaj, zamašijo, da bramor ne more niti. Dobro je, ako se vlije tudi nekoliko vode v nje. Tegelci ali piskerčki, kateri se dajo pozneje zopet za kaj družega porabiti, naj se na to pokrijejo z deskami ki so dolge 20—40 centimetrov, široke pa toliko ali pa še bolj kakor je tegelc ali pisker. Deščice se naj pustijo tudi čez dan na svojem mestu. Vsako jutro poberejo se naj potem bramorji iz teh posodic in se naj pobijejo.

Zobata kolesa na mlatilnici in na drugih strojih, se ne smejo mazati z mokro ali mastno rečjo. Zobata kolesa se morajo snažna ohraniti, in če je stroj jave del časa stal, je mesta kjer se zobje stiskajo osnažiti regarje. Za zobata kolesa je k večjemu kaka suha stvar dela za porabiti, na pr. grafitov prah ali pa „federweiss,“ oznakdar pa ne olje ali kaka druga maša.

Kaj naj kobilah polagam, da dobi več mleka. Pred vsem je kobilah treba krmiti s tečno hrano, ter ji polagati krmila, ki pospešujejo tvorjenje mleka. Taka krmila so na primer ječmenova moka, pomešana v vodo za piti, kuhano leneno seme, otrobi, tudi korenje. Če pa vzlic temu kobilah ne dobi mleka, krmite žrebe posebej, in sicer najboljše z ječmeno kašo, dobro kuhano na vodi, ter dodajte tej mešanici nekoliko kravjega mleka. Ta zmes se poklada mlačna. Taka kašnata juha ima glede okusa in učinka tako veliko sličnost s kobiljim mlekom, da jo žrebeta ne le rada jedo, ampak ob nji tako dobro uspevajo, kakor pri najboljših kobilah. Tako krmljenje ima celo pri dobro molznih kobilah velike prednosti, ker ob nji žrebe lahko čaka na svojo mater, kadar je ta pri delu, in ker se pozneje ložje in hitreje odstavi.

Veseli „Stajere“.

Mažar je stal na Dunajskem trgu in gledal na cerkev svetega Štefana. K njemu pristopi neki postopač in ga vpraša: „Kaj pa delate tukaj?“ Mažar mu odgovori: „Golobe štejem!“ „Kaj, ali ne veste, da je to prepovedano? Plačati morate za vsakega goloba katerega ste prešteli eno krono kazni! Koliko ste jih našteji?“ Mažar se prestraši in reče: „Samo petnajst!“ „No potem morate plačati 15 kron!“ Mažar kronce našteje in postopač odide. Mažar pa gleda za njim in reče: „O ti neumna dunajska buča, pa se vendar daš hitro in lahko prekaniti! Naštel sem 56 golobov, plačal pa samo 15 kron!“ Reče in vesel odide. —

Tone: No Jaka, kako ste obhajali včeraj pri gospodu župniku god?

Jaka: Prav lušno je bilo. Pili smo ga takó, da je moja žena, katera ni bila zraven, danes čisto — hripava! (Ta pa je morala biti huda!)

Pisma uredništva.

Iz Rajhenburške župnije ob Savi: Obečali ste, da nam bodete prihodnjič vse bolj na tanko razložili, toraj pa prosimo razložite, ker žalibog tega dopisa ne moremo rabiti. Z Bogom!

„1234.“ Dragi gospod! Vaše pismo nas je zares razveselilo! Celega Vašega članka nismo mogli rabiti, ker smo se bali, da ga nebi vsi bralci prav razumeli. Tudi mi Vas prav srčno pozdravljamo!

Slovenski kmet in občinski predstojnik: Nekaj smo porabili, drugo pride prihodnjič, ker je prišlo prepozno. Odgovorili smo na »šnopsarje«, »pijance« in »lumpe« sami. Dobili smo pa tudi o »šnopsariji«, kakor vidite iz drugih krajev enake dopise, in sicer nič manj kakor 11. — Srčen pozdrav!

Našim dopisnikom. Nekaterih dopisov ni bilo mogoče porabiti, ker so bili pre malo stvarni. Nekateri bodemo porabili prihodnjič. Vse pa zahvalujemo srčno za tako obilo in iskreno zanimanje!

Loterijske številke.

Trst, dne 14. junija: 58, 62, 52, 69, 15.
Gradec, dne 21. junija: 80, 8, 82, 38, 17.